Ankenævnet for Forsikring

904/12

Den 3. december 2012 blev i sag nr. 82.352:

xxxxxx xxxx
xxxxxxxx xxx xxxxxxxxx
xxxx xxxxxxxxxxx

mod

GF-Forsikring A/S
Jernbanevej 65
5210 Odense NV

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har tegnet bilforsikring i GF-Forsikring A/S. Han klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for den forsikrede bil, der er blevet stjålet foran en bagerforretning den 1/11 2011 og senere fundet i beskadiget stand.

Selskabet har afvist kravet med henvisning til, at klageren har fremkaldt forsikringsbegivenheden ved grov uagtsomhed, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 17.8.

Den forsikrede bil er en Opel Astra 1,8 16 V Coupe, årgang 2001.

Klageren har bl.a. ved brev af 17/2 2012 til selskabet klaget over afvisningen af at yde forsikringsdækning. Af dette brev fremgår:

> "De har den 27. januar 2012 afvist at udbetale mig kaskoskadeerstatning for min bil …, som den 1. november 2011 ca. kl. kvart i seks om morgenen blev stjålet fra mig på ...
>
> De har henvist til forsikringsbetingelsernes punkt 17.8 jfr. Forsikringsaftalelovens § 18 stk. 2
>
> De har begrundet afgørelsen med at der på tyveritidspunktet - et sted i bilen - befandt sig en nøgle til bilen, som kunne anvendes til at køre bilen.
>
> Jeg skal anmode Dem om et udbetale mig erstatning for bilen
> - enten som følge af den indtrufne forsikringsbegivenhed
> - eller på grund af Deres efterfølgende dispositioner, som har påført mig et tilsvarende tab
>
> Jeg vil senere fremsætte en mere subsidiær påstand.

Deres afgørelse er reelt enkelt og simpelt begrundet.

Afgørelsen er øverst på side 2 i Deres brev. De konkluderer at der var en nøgle i bilen, da den blev stjålet.

Dette finder De groft uagtsomt.

Hvis dette er Deres reelle begrundelse er det meningsløst, at De bruger en halv side af brevet på, at argumentere for at min forklaring ikke er troværdig; på at oplyse mig hvad den notorisk kriminelle gerningsmand har forklaret samt hvorfor De anser ham for mere troværdig end mig.

Jeg har noteret mig at De finder mig - som kunde hos Dem - mindre troværdig, end en tilfældig kriminel, og jeg skal snarest muligt tage konsekvenserne af Deres holdning.

Men indtil da vil jeg overfor Dem fastholde at mere end en halv side af Deres brev alene har til formål at skræmme mig.

De indleder med at mistænkeliggøre min oplysning om gerningstidspunktet.

Jeg skal anmode Dem om at orientere Dem ordentligt i sagen. Der er tale om en skrivefejl hos politiet. Selv Deres 'sandhedsvidne' - gerningsmanden til tyveriet - samt politi og anklagemyndighed er enig med mig i tidspunktet.

Det er kun Dem, der tager fejl - og derefter bruger det som et argument for at mistænkeliggøre mig.

De oplyser at gerningsmanden siger bilen stod i tomgang. Dette afviser jeg. Og oplysningen indgår ikke som en del af begrundelsen for at afslå mig erstatning. Alligevel bruger De et længere afsnit på at postulere at min forklaring er 'usandsynlig'.

Jeg er uforstående overfor relevansen af denne sandsynlighedsberegning.

Dernæst argumenterer De for at jeg lyver overfor såvel Dem som politiet, idet jeg har oplyst at jeg har fat i gerningsmanden, som jeg 'slås med'.

Jeg lyver ikke. Jeg har været hudløst ærlig overfor Dem, og hvis De kontrollerer min vandel, så vil De aldrig finde et eksempel på at jeg er uærlig.

Hvis De ulejliger Dem med at undersøge gerningsmandens meritter og fortid, vil De derimod utvivlsomt finde at han utallige gange tidligere har løjet og begået kriminalitet og at det er normalt for ham at stjæle folks biler, eller stjæle fra dem.

Gerningsmanden har en åbenlys interesse i at nægte at jeg havde fanget ham, for han risikerer jo at blive dømt for røveri af min bil - og derved at få en væsentlig større straf, end hvis han bare dømmes for brugstyveri. Endvidere ved han utvivlsomt af erfaring, at hvis man nægter lidt af omstændighederne i et forhold, så slipper man næsten altid for at blive dømt for erstatningskravet - og dermed slipper man for at blive forfulgt de næste 20 år af forsikringsselskaberne.

Så han har masser af motiv for at lyve om dette. Jeg har ingen interesse i at lyve overhovedet.

Hvis han talte sandt - han kørte og jeg kom løbende bagefter - hvordan kunne jeg så udpege ham i fotomappen? Det var bælgravende mørkt! Sandheden er at jeg har stirret ham lige ind i øjnene og kæmpet med ham.

Jeg er enig med Dem i at det ikke var klogt at min ekstranøgle var glemt i bilen. Men jeg mener ikke der er tale om et groft uagtsomt forhold, som gør at jeg ikke skal have erstatning - navnlig i en situation, hvor jeg faktisk fanger tyven og det kun lykkes ham at slippe væk, fordi han kæmper sig fri af mit greb om ham.

Derudover mener jeg at De p.g.a. Deres efterfølgende adfærd er forpligtet til at betale erstatning for min bil.

Deres taksator så bilen den 11. november 2011, efter jeg selv havde hentet den hjem. Taksatoren kunne se at bilen ikke var brudt op og at den var kørt fra stedet med 'rette nøgle'. Alle oplysninger der ligger til grund for Deres afgørelse af 27. januar 2012 var således tilstede og til rådighed den 11. november 2011.

Alligevel erklærer De den 11. november 2011 bilen for totalskadet, udfærdiger en erstatningsopgørelse til mig på 59 900,- kr., inddrager nøglen og registreringsattesten til bilen.

I opgørelsen er godt nok anført at VÆRDIANSÆTTELSEN er med forbehold af Deres erstatningspligt; MEN De har samtidig - uden forbehold - skrevet at 'køretøjet tilhører forsikringsselskabet.' Og De fratager mig rådigheden over bilen, som De overfor myndighederne erklærer totalskadet og afmelder, hvorefter De lader bilen stå og ruste op i 2½ måned.

Jeg har ingen bemærkninger til Deres beregning af hvad De eventuelt skulle have betalt for reparation af bilen. Men hvis De ikke ville erstatte bilen, så havde jeg jo kørt rundt i den endnu. Bilen kunne køre og bortset fra et nyt sidespejl var bilen ikke i trafikfarlig stand. Resten af skaderne var ikke relevante for trafiksikkerheden - de var kosmetiske. Som mekanikker kunne jeg selv have ordnet bilen for et væsentligt mindre beløb end det De har beregnet.

Bilen var således ikke værdiløs den 11. november 2011. Men da De overtog ejerskabet til bilen; erklærede den totalskadet; afmeldte bilen og derefter lod den stå ubeskyttet og ubenyttet i flere måneder, påførte De mig et tab, som De er forpligtet til at erstatte.

Mest subsidiært skal jeg påstå at De skal sætte mig i besiddelse af bilen i akkurat samme stand, som De overtog den 11. november 2011. Dette vil sige at De udleverer bilnøglen til mig, samt afleverer bilen til mig en brugbar (kørbar) stand og indregistreret."

Af klageskemaet, som nævnet har modtaget den 10/4 2012, fremgår bl.a.:

"Den 1. november 2011 kl. 0543 var jeg hos bageren i ... Jeg tog nøglerne med og låste bilen med fjernbetjeningen. Da jeg kom ud igen, sad en mand i bilen og fik startet motoren. Konklusion: min fjernbetjening har ikke virket og han har fundet ekstranøglen til bilen i handskerummet. Jeg river døren OP og griber ham rundt om halsen og prøver at rive ham ud af bilen. Han slår mod mig mens han starter bilen og han får kæmpet sig fri af mit greb og forsvinder med bilen. Bilen findes senere med diverse kosmetiske skader og et ødelagt sidespejl. Politiet har ikke tid til at kigge på bilen og de kontakter mig og beder mig hente den, hvilket jeg gør. Det hele er meldt til GF, som takserer bilen den 11. november, tager bilen og afmelder den, men først den 27. januar 2012 nægter at betale erstatning. GF siger bilen 'blev stjålet' fra mig og tror mere på den kriminelle end på mig. Politiet har endda kun skrevet man-

den for brugstyveri. Men GF mener dog godt nok det er tyveri. Efter hvad jeg ved er det røveri. Jeg ved ikke hvor alle de fejl er opstået; men jeg mener jeg har krav på erstatning for bilen. Så vidt jeg ved er manden dømt (for det og meget andet), men jeg har ikke fået papirer på det. Jeg skal henvise til alle de papirer som GF har og som politiet har - jeg må ikke få kopier af det.
Jeg skal også henvise til mine breve til GF.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? (skal udfyldes)
At GF betaler den tilbudte erstatning på 59.900,- kr. eller at de udleverer bilen i samme stand som de overtog den ifølge erstatningsopgørelse af 11. november 2011 køreklar og med nummerplader på."

Heroverfor har selskabet i brev af 23/4 2012 til nævnet anført:

"[Klager] anmeldte den 1. november 2011 telefonisk til selskabet, at han tidligere samme dag kl. ca. 5.43 skulle til bageren. Han parkerede bilen på parkeringspladsen ved siden af bageren og trykkede på fjernbetjeningen til centrallåsen, da han forlod bilen og gik derfor ud fra, at bilen var låst. Da han kom tilbage 2-3 minutter efter, så han, at der var lys på bilen og den triller baglæns. Han troede derfor, at han havde glemt at slukke lyset og trække håndbremsen, men da han nåede hen til bilen og åbnede fordøren, kunne han se en person sidde bag rattet. Efter håndgemæng med personen, blev han skubbet væk og personen kørte af sted med bilen.

Omkring antallet af nøgler til bilen forklarede [klager], at han stadig var i besiddelse af nøglen med fjernbetjeningen (nøgle 1 af 2). For nogle måneder siden havde han opdaget, at ekstranøglen (nøgle 2 af 2) var væk. Ekstranøglen plejede at ligge i et nøgleskab, men om han havde taget den med ud i bilen, tabt den eller forlagt den på anden måde, vidste han ikke.

Til vurdering af sagen, skriver selskabet efter den optagne politirapport (bilag …).

I forlængelse af, at både gerningsmand og køretøj bliver fundet, opgør selskabets taksator skaderne på bilen (bilag …). Selve erstatningsopgørelsen - som i øvrigt er underskrevet af [klager] - er dog med forbehold for selskabets erstatningspligt.

Selskabet modtager herefter politirapporten, som alene indeholder en afhøringsrapport af [klager] (bilag …). Det fremgår, at [klager] parkerede bilen ved bageren. Eftersom [klager] var den eneste kunde ved bageren, var han allerede ude igen efter ca. 1 minut. Her så han, at der er lys på bilen og den stille trillede baglæns. Da han kom hen til bilen, sad en fremmed mand bag rattet. Manden i bilen sagde intet og var i det hele taget meget rolig. [Klager] tog herefter fat rundt om hovedet på manden og prøvede at trække ham ud af bilen, dog uden held. [Klager] må give op, da manden i bilen gassede op og begyndte at bakke meget hurtigt. Adspurgt har [klager] til politiet forklaret, at gerningsmanden muligvis havde fundet ekstranøglen, som kunne havde ligget i handskerummet.

Eftersom afhøringen af gerningsmanden mangler i politirapporten, skriver selskabet til politiet og rykker for denne (bilag …).

Gerningsmanden har i afhøringsrapporten (bilag …) forklaret, at han var på vej til bageren, da han så bilen på parkeringspladsen. Bilen holdt i tomgang og gerningsmanden så en person stå inde hos bageren. Idet han kørte fra stedet bemærkede han, at ejeren løb efter bilen. Netop den omstændighed, at bilen holdt i tomgang, var årsagen til, at gerningsmanden ville

stjæle den. Gerningsmanden nægter dog, at der har været håndgemæng med [klager] og henviser til, at alle vinduer var rullet op og bilen var låst.

På baggrund af [klagers] og gerningsmandens forklaring til politiet, tog selskabet telefonisk kontakt til [klager], for at afvise kaskoskaden grundet af grov uagtsomhed. Selskabet indledte samtalen med at bekræfte, hvad der blev noteret i forbindelse med anmeldelsen af skaden. Herefter afviste selskabet at dække kaskoskaden ud fra [klagers] oplysninger om ekstranøglens placering og gerningsmandens forklaring om, at bilen stod i tomgang. Ved samtalen afviste [klager] dog, at bilen stod i tomgang og at bilens ekstranøgle skulle have ligge i handskerummet.

Herefter og i forlængelse af telefonsamtalen, fremsendte selskabet en skriftlig afvisning (bilag …). I afvisningen ligger selskab overordnet til grund, at [Klager] har efterladt ekstranøglen i bilen, da selskabet finder det yderst usandsynligt, at tyven i løbet af 1-3 minutter har brudt dør- og tændingslås op uden at lave skade og tilmed nået at omgå startspærren. Beklageligvis får selskabet, ud fra oplysningerne i politirapporten, skrevet et forkert gerningstidspunkt - en fejl som dog ikke er af afgørende betydning.

[Klager] fremsendte herefter en skriftlig klage til selskabet. Selskabet hæfter sig ved, at [klager] skriver; 'Jeg er enig med Dem i at det ikke var klogt at min ekstranøgle var glemt i bilen' (bilag …).

Efter at have gennemgået sagen på ny, fastholder selskabet sin afgørelse. I den skriftlige klagebesvarelse vedhæftes 5 kendelser fra Ankenævnet for Forsikring, som dokumentation for afvisningen af kaskoskaden (bilag …).

Selskabet modtager på baggrund af klagebesvarelsen en supplerende klage over afgørelsen. [Klager] henviser til, at selskabet til trods for ekstranøglens placering i bilen bør yde erstatning, eftersom [klager] var i umiddelbar nærhed af køretøjet, ligesom [klager] nåede hen til køretøjet og gerningsmanden (bilag …).

Selskabet er ud fra skrivelsen fra [klager] i tvivl om, hvorvidt [klager] har kunnet læse de vedhæftede kendelserne i klagebesvarelsen. Da selskabet er af den overbevisning, at kendelserne kan være med til at besvare nogen af spørgsmålene i den supplerende klage, ringer selskabet til [klager]. Ved samtalen bekræfter [klager], at han ikke har kunnet læse de vedhæftede kendelser, hvorfor selskabet lover at fremsende disse med almindelig post (bilag …).

[Klager] er dog - efter at have modtaget kendelserne - forsat uenig i afgørelsen og skriver derfor til selskabet, at manglende erstatningsudbetaling vil medføre at sagen indbringes for Ankenævnet for Forsikring. Selskabet vælger på baggrund heraf, at fremsende klageskema og indbetalingskort til brug for en ankesag (bilag …).

I klageskemaet til nævnet bekræfter [klager], at; 'han (gerningsmanden red.) har fundet ekstranøglen til bilen i handskerummet'. Henset til, at [klager] ved anmeldelsen af skaden oplyste, at han allerede for nogle måneder siden konstaterede, at ekstranøglen ikke var i nøgleskabet og ikke kunne udelukke, at han havde taget den med ud i bilen, bevidner, at [klager] ikke har ledt efter ekstranøglen i handskerummet. Endvidere henvises i klageskemaet til, at fjernbetjeningen - som blev brugt til at låse bilen med - ikke har virket. Selskabet kan hertil oplyse, at taksatoren ved besigtigelsen af køretøjet den 11. november 2011 konstaterede, at der ingen opbrudsmærker var i døre eller tændingslåse ligesom fjernbetjeningen fungerede (bilag …).

6. 82.352

Selskabet vil ikke afvise, at der har været håndgemæng mellem [klager] og tyven, men fastholder principielt, at den effektive rådighedsberøvelse, er sket som følge af en begivenhed, der ikke er dækket af kaskoforsikringen. Vi bemærker i samme forbindelse, at politiet ifølge [klager] alene har sigtet gerningsmanden for brugstyveri og ikke for røveri."

Nævnet har fået forelagt de bilag, parterne har fremlagt, herunder bl.a. politirapporten, parternes korrespondance samt nogle fotos.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**17. Hvad dækker kasko-/brandforsikringen ikke**
Kasko-/brandforsikringen dækker ikke:

…

17.8 Skade forvoldt med forsæt, ved grov uagtsomhed eller ved kørsel i spiritus-, medicin- eller narkotikapåvirket tilstand."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet at måtte lægge til grund, at den forsikrede bil er blevet stjålet ved brug af rette nøgle. Nævnet må desuden lægge til grund, at bilen enten holdt med motoren i tomgang og nøglen i tændingslåsen, eller at tyven fandt nøglen i handskerummet. Uanset om nøglen sad i tændingslåsen, eller om tyven fandt nøglen i handskerummet, finder nævnet, at skaden må anses for at være forvoldt ved grov uagtsomhed. Selskabet har forbeholdt sig fuldstændig ansvarsfrihed ved grov uagtsomhed, hvorfor selskabet ikke kan pålægge selskabet at yde forsikringsdækning, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 17.8.

Nævnet må lægge til grund, at selskabets taksator i overensstemmelse med registreringsafgiftsloven på korrekt vis har erklæret klagerens bil for totalskadet. Det bemærkes i den forbindelse, at klageren ved sin underskrift på erstatningsopgørelsen selv har godkendt denne den 14/11 2011. På det foreliggende grundlag findes klageren ikke at have godtgjort, at selskabet har påført ham et tab, som det er forpligtet til at dække.

7. 82.352

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand